

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นรูปแบบการจัดสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เป็นตลาดและฐานผลิตเดียวที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ดังนั้นการรวมกลุ่มประเทศเปลี่ยนเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน โดยจะมีการถ่ายเทแรงงานฝีมือเพื่อให้งานสามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น แม้ว่าหลายคนจะยังไม่เคยทราบว่าอาชีพที่มีโอกาสเป็นที่สนใจเมื่อถึงเวลาที่จะเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร แต่อาชีพอิสระที่ได้มาตรฐานได้รับการรับรองสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศแถบอาเซียนได้ทันที ไม่มีการปิดกั้น ตามที่ได้ตกลงไว้ ก็คือ แพทย์ พยาบาล บัญชี สถาปนิก วิศวกร ช่างสำรวจ ทันตแพทย์ ซึ่งภาษาที่จำเป็นในการสื่อสารคือภาษาอังกฤษ นักศึกษา และผู้ที่ต้องการหางานทำจำเป็นต้องตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก เมื่อเรียนจบปริญญาตรี ต้องใช้องค์ความรู้ที่เรียนมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะต้องเรียนรู้ และมีทักษะในการใช้งานในภาษาอังกฤษ รู้ภาษาจีน รู้ประวัติศาสตร์ และรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีด้วย นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งอาชีพที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเสนอข้อตกลงร่วมกัน คือ บุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยว

ความเข้าใจเจตนารมณ์ของ AEC Blueprint สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือโดยเสรีคือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การค้าการลงทุนเสรี 4 ประการ ได้แก่ การค้าเสรี การบริการเสรี การลงทุนเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี โดยการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะต้องมีกฎ กติกา ที่ต้องปฏิบัติซึ่งทำให้มองไม่ชัดว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายใต้กรอบอาเซียนมีความได้เปรียบการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศที่เป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อประเทศไทยและอาเซียนมีความตกลงทางการค้ากับประเทศอื่นๆ อีกเกือบทั่วโลก

ดังเป็นที่ยอมรับกันในโลกปัจจุบันซึ่งเราเรียกกันว่า โลกาภิวัตน์ มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของสังคมโลกมากมายแนวทางการปรับตัวของธุรกิจ จำเป็นต้องได้รับการจัดลงให้สามารถส่งเสริมประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินงานได้มากขึ้นและเศรษฐกิจ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเทคโนโลยีนั้น นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาชีพที่สำคัญอย่างยิ่ง กิจการธุรกิจจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของการแข่งขันให้เจริญรุดหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเอกชน ซึ่งภาคเอกชนถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความมุ่งหวังว่าผลการศึกษาที่จะได้รับจากงานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นการสะท้อนถึงความคิดเห็นที่มีต่อ

แนวทางในการปรับตัวขององค์การธุรกิจจากผู้บริหารของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทางวิชาการควรจะได้รับทราบ เพื่อการปรับตัว และสามารถรับรู้ในข้อเท็จจริงที่กำลังจะเกิดขึ้น ในลักษณะสร้างสรรค์อันเป็นผลจากการที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสังคมและประเทศชาติในที่สุดนั่นเอง ทั้งนี้ ผู้บริหารและผู้ประกอบการถือเป็นส่วนสำคัญในการที่จะต้องรีบเร่งเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในสิ่งที่ตนเองจะต้องเผชิญ และปรับตัวเสริมสร้างจนสามารถตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ตนเองจะต้องปฏิบัติในอนาคต

การศึกษาถึงแนวทางในการปรับตัวขององค์การธุรกิจ เป็นสิ่งที่จำเป็นโดยเฉพาะในสถานะที่สถานการณ์ธุรกิจของโลก ยุคปัจจุบันและอนาคตมีความเปลี่ยนแปลงในหลายรูปแบบอย่างไม่หยุดนิ่ง องค์การต่างๆที่กำลังดำเนินธุรกิจที่หลากหลายประเภทอุตสาหกรรมที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมต่างต้องปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงให้ทันท่วงทีอยู่ตลอดเวลาผู้บริหารองค์การมีหน้าที่ต้องพิจารณาและวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆที่องค์การกำลังเผชิญ ว่าจะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจและกิจกรรมต่างๆ ขององค์การธุรกิจอย่างไร เพื่อหาแนวทางการปรับตัวและวางแผนได้ถูกต้อง ซึ่งการปรับตัวในการดำเนินการธุรกิจ ขององค์การด้วยรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ นั้นจะต้องมีความมุ่งหวังที่จะให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด ในขณะเดียวกัน กิจการธุรกิจก็ต้องเสริมสร้างขีดสมรรถนะของตนเองให้เข้มแข็งมีพลังที่จะทำให้กิจการสามารถขับเคลื่อนมุ่งไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความเจริญเติบโตก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC
3. เพื่อศึกษาระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ประเภทของกิจการต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 2 ขนาดเงินทุนต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 3 จำนวนพนักงานต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 4 รายได้หรือยอดขายรายต่อปีต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 5 ผลการดำเนินงานในรูปกำไรต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 6 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 7 ระยะเวลาการดำเนินงานต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 8 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 9 ประเภทการผลิตต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 10 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 11 กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรมต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 12 ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิก AEC ต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 13 ประเภทของกิจการต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหารองค์กร เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14 ขนาดเงินทุนต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหารองค์กร เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 15 จำนวนพนักงานต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหาร
องค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 16 รายได้หรือยอดขายรายต่อปีต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจ
ของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17 ผลการดำเนินงานในรูปแบบกำไรต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจ
ของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 18 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจ
ของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 19 ระยะเวลาการดำเนินงานต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของ
ผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนิน
ธุรกิจของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 21 ประเภทการผลิตต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหาร
องค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 22 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนิน
ธุรกิจของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 23 กลุ่มประเทศที่ส่งออกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของ
ผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

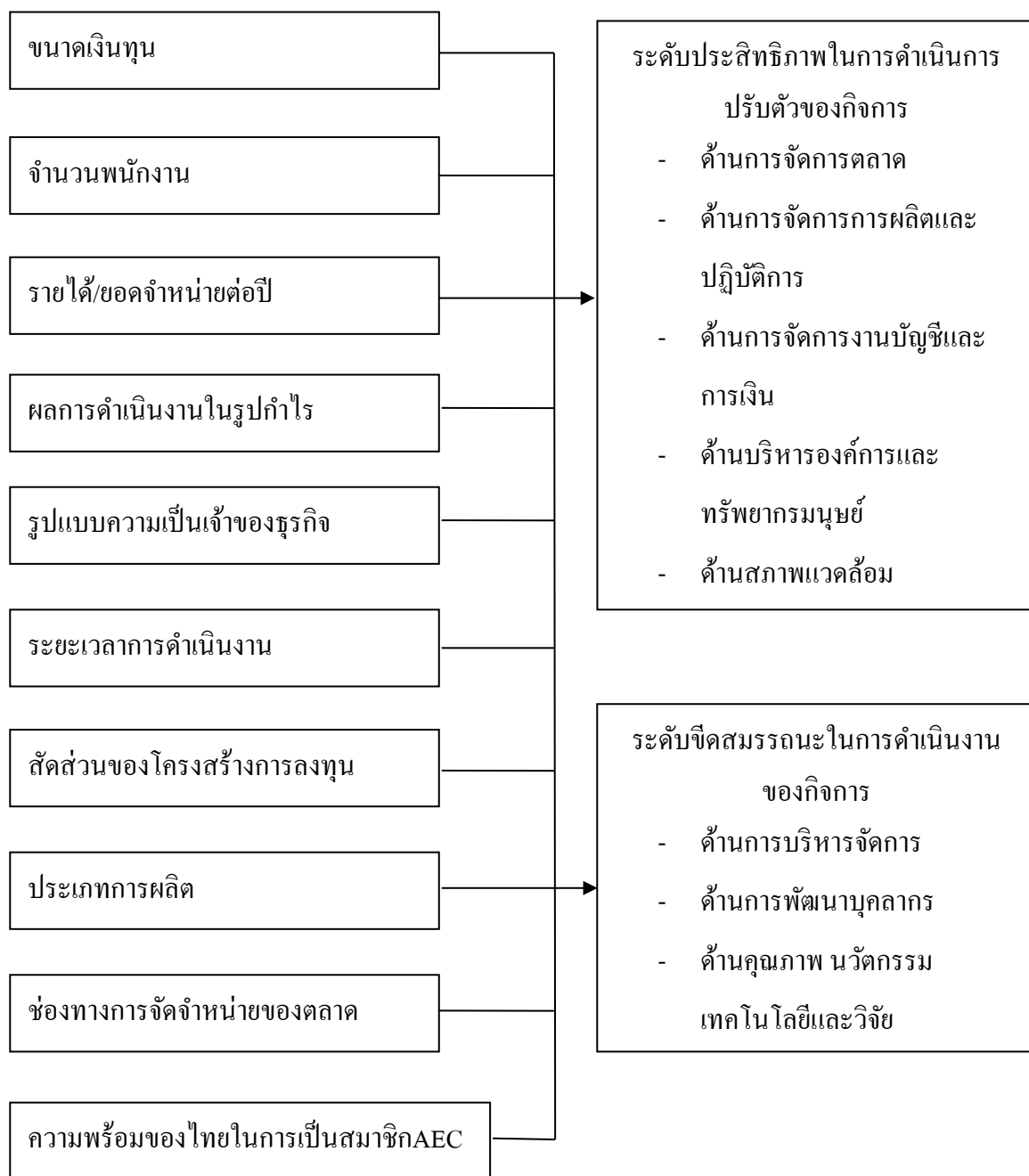
สมมติฐานที่ 24 ระดับความพร้อมของไทยในการเป็นสมาชิก AEC ต่างกัน มีขีดสมรรถนะ
ในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

1.4. ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของ
ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC โดยทำการศึกษาปัจจัยได้แก่
ประเภทของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ขนาดเงินทุน จำนวนพนักงาน รายได้/ยอดขายราย ผลการ
ดำเนินงาน/กำไร รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน สัดส่วนโครงสร้างการลงทุน กลุ่ม
ประเทศที่ส่งออก ประเภทกิจการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่ายทางการตลาด ระดับความพร้อมของ
ประเทศไทยในกลุ่ม AEC ซึ่งอาจมีผลต่อประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของ
ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ของประชากรในนิคม
อุตสาหกรรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 แสดงถึงกรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารองค์การธุรกิจในเขตนิคมอุตสาหกรรม จำนวน 6 แห่ง ประกอบไปด้วยนิคมปิ่นทอง นิคมบางชัน นิคมบางปูนิคมบางพลี นิคมอัญธานี และนิคมลาดกระบัง ในช่วงเวลาปีการศึกษา 2559 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 72 ราย โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมา 72 ราย จากจำนวนประชากรทั้งหมด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถรับทราบประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีประโยชน์ต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.7.1 ผู้บริหารองค์การธุรกิจ หมายถึง ผู้บริหารองค์การธุรกิจในเขตนิคมอุตสาหกรรม 6 แห่ง ประกอบไปด้วยนิคมปิ่นทอง นิคมบางชัน นิคมบางปูนิคมบางพลี นิคมอัญธานี และนิคมลาดกระบัง

1.7.2 AEC หมายถึง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มาจากคำเต็มว่า ASEAN Economic Community

1.7.3 ปัจจัยส่วนองค์การ ได้แก่ ประเภทของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ขนาดเงินทุน จำนวนพนักงาน รายได้/ยอดจำหน่าย ผลการดำเนินงาน/กำไร รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน สัดส่วนโครงสร้างการลงทุน กลุ่มประเทศที่ส่งออก ประเภทกิจการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่ายทางการตลาด ระดับความพร้อมของประเทศไทยในการก้าวเข้าสู่กลุ่ม AEC